

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਫ਼ਤਰੀ ਨੋਟਿੰਗ ਜਾਂ ਰਾਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਰਗੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਦਫ਼ਤਰੀ ਨੋਟਿੰਗਾਂ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰੀ ਨੋਟਿੰਗ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 6 ਅਗਸਤ, 1990 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਮੋਰੀਆ, ਜੇ.
ਬਠਿੰਡਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਬਠਿੰਡਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 127 ਆਫ 1983।

5 ਸਤੰਬਰ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 - ਐੱਸ. 36 ਅਤੇ 42—
ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ—
ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ—ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ—ਸ. 42 ਦੇ ਅਧੀਨ
ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ— ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਐਸ. 36(2) (ਏ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ
ਨਿਯਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਨਾਲ-
ਨਾਲ ਅਖਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ
ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4
ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, — ਐਕਟ ਦੀ
ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ
ਇਹ ਮਿਤੀ ਹੈ ਭਾਵ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ
ਮਿਤੀ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ
ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36

ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ.

(ਪਰਾ 11)

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2508 ਵਿੱਚ 3 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਆਈ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਐਚ.ਐਸ ਮਤੋਵਾਲ, ਐਸ.ਪੀ. ਕਰਵਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਐਚ.ਐਸ.ਰਿਆੜ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਸੁਨੀਧ ਕਸ਼ਯਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਆਰ. ਮਿੱਤਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ ਐਸ ਮੋਰੀਆ, ਜੇ.

(1) ਸਾਡਾ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਚਾਰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(2) ਬਠਿੰਡਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ 3 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ: 127, 128 ਅਤੇ 129 ਆਫ਼ 1983 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 2508 ਆਫ਼ 1982, 1985, 1982 ਅਤੇ 1980 ਦੇ 2358 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਟਾਲਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ 30 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ 30 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 396, 1979 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਬਟਾਲਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 458 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪੇਟੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(3) ਬਠਿੰਡਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਤਿੰਨ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਰੱਸਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ,

1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 17 ਜੂਨ, 1977, 24 ਜੂਨ, 1977 ਅਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। , 1977. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ 31 ਮਈ, 1977, 7 ਜੂਨ, 1977 ਅਤੇ 14 ਜੂਨ, 1977 ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ - ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਗਭਗ 26.13 ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਤੇ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। . ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 30 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 42 ਅਧੀਨ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। .

(4) ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਓ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ! ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਰਕਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 31 ਮਈ, 1977 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੋਟਿਸ

ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਵੇਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਟਰੱਸਟ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ: 1932 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜਾ ਸੀ: -

"36. ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ, ਸੁਧਾਰ ਸਕੀਮਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ। -(1) ਜਦੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਟਰੱਸਟ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ-

- (i) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;
- (ii) ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ; ਅਤੇ
- (iii) ਉਹ ਥਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਸਮੇਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਲਾਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਨਕਸ਼ਾ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) ਟਰੱਸਟ ਕਰੇਗਾ -

- (a) ਧਾਰਾ 78 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ
- (b) ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਮੁਨੀਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ।

- (2) ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਬ ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
- 2) ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ। -(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਤੁਰੰਤ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਤਵੀ ਸਟਰੀਟ ਸਕੀਮ, ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ, ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
- 3)) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਪੈਰਾ 2, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਆਖਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੀਸਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਤੀ 1 ਜੁਲਾਈ, 1977 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 30 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(2) (ਏ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਖਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, — ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਮਿਤੀ ਹੈ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ 'ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(7) ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 31 ਮਈ, 1977 ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਨੋਟਿਸ। ਜੇਕਰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ

ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਬਿਲਕੁਲ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਤੀ 31 ਮਈ, 1977 ਦੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਨਤਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਗਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂਚ ਜੋ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(10) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ®! ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2)(ਏ) ਖੁਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 36 ਖੁਦ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਰਥਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਸੀਮਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੰਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 17 ਜੂਨ, 1977 ਨੂੰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦਾ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ - 1982 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 13 ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (2) ਵਿਚ ਇਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਉਸ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਵਾਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਿਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(12) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ-ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਰੁਪਏ 500 ਪ੍ਰਤੀ ਕੇਸ ਹੈ।

(13) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1984 ਦੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ ਨੰਬਰ 458 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਟਾਲਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 21 ਨਵੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 20/21 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਸੀਂ ਐਲਪੀਏ ਨੰ. 127, 128 ਅਤੇ 129/1983 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ

ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ 500 ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪੀਸੀਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

-

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮੋਰੀਆ, ਜੇ.
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਹਰਿੰਦਰ ਪੰਨੂ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।
ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 371 ਆਫ 1989।

25 ਸਤੰਬਰ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952— ਟੀ .
ਐੱਸ. 15— ਪੰਜਾਬ ਕੈਪੀਟਲ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਬਿਲਡਿੰਗ ਰੂਲਜ਼,
1952— ਆਰ.ਐੱਲ. 5— ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਾਰੀ—
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਢਾਹੇ ਜਾਣ ਦਾ
ਨੋਟਿਸ— ਡੈਮੋ ਲਿਸ਼ਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ—ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ—ਕੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਖੜਾ ਸੀ।